

Vojtěch Spurný

Patří k nejvšestrannějším českým hudebníkům své generace. Po studiu na pražské konzervatoři ve flétnové třídě Františka Malotína a klavírní třídě Ilji Hurníka se r.1986 stal posluchačem AMU v Praze, kde studoval nejprve operní režii u Ladislava Štrose, poté dirigování u Radomila Elišky, Jiřího Chvály, Eduarda Fišera a Františka Vajnara a posléze cembalo ve třídě Zuzany Růžičkové. Současně navštěvoval i lekce herectví a mluveného projevu ve třídě Vítězslavy Waldové - Fryntové na Lidové konzervatoři. Po krátké stáži se r.1994 zařadil mezi studenty Hoogeschool de Kunsten Utrecht, kde pod vedením Siebe Henstry studoval hru na cembalo a historicky poučenou interpretaci staré hudby a studium uzavřel diplomem "Uitvoerend musicus". Své vzdělání si dále rozšířil mistrovskými kurzy u Johanna Sonnleitnera, Helmuta Rillinga a Kennetha Gilberta.

První angažmá nastoupil Vojtěch Spurný ještě během studií r.1985 v Komorní opeře Praha, pak následovalo Národní divadlo Praha, kde byl od r.1991 asistentem dirigenta a režiséra - spolupracoval např. s Davidem Radokem na inscenacích Dona Giovanniho a Kouzelné flétny a s dirigentem Bohumilem Gregorem na Janáčkových operách Káťa Kabanová a Věc Makropulos. Pohotový záskok v představení Smetanovy Prodané nevěsty při hostování Národního divadla v Bratislavě se stal jeho dirigentským debutem na profesionální operní scéně.

Ještě v době studií započala rovněž Spurného spolupráce s českými symfonickými i komorními orchestry (Severočeský státní symfonický orchestr Teplice, Východočeský státní symfonický orchestr Hradec Králové, Jihočeská komorní filharmonie České Budějovice, Komorní orchestr Pražských symfoniků, Pražský komorní orchestr, Pražská komorní filharmonie ad.), kde se kromě dirigentské činnosti prezentuje též jako klavírní sólista. Úzký vztah váže Spurného zejména k Filharmonii Bohuslava Martinů Zlín, kde od r.2006 dirigoval řadu koncertů s repertoárem od 17. do 20. století, včetně české premiéry prvních figurálních pašijí Thomase Selleho, provedení Dvořákova violoncellového koncertu s Mischou Maiskym, uvedení původní verze Rybovy České mše vánoční, autorský koncert s jazzovou a ragtimovou tematikou ad. V rámci abonementních koncertů tohoto tělesa zazněly také některé Spurného skladby a jedna z nich je členům orchestru také věnována - Koncertantní symfonie pro housle, hoboj, violoncello, fagot, klavír a orchestr.

Od roku 1999 do roku 2009 Spurný spolupracoval jako dirigent, klavírista, cembalista a dramaturg s Českou komorní filharmonií, se kterou kromě řady koncertů v Čechách, Rakousku, Německu, Belgii, Holandsku a Řecku realizoval několik velmi úspěšných CD, věnovaných české hudbě klasicismu. Tyto nahrávky ceněné publikem i odbornou kritikou přinesly řadu premiér zcela neznámých autorů či skladeb a posléze vyvrcholily pozváním orchestru k hostování na mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro 2009. Téhož roku se Vojtěch Spurný stal spoluzakladatelem a uměleckým vedoucím komorního orchestru Ensemble18+. S tímto tělesem se programově věnuje především uvádění hudby 18.století se zvláštním zřetelem k českým autorům (Brixí, Linek, Dušek, Vaňhal, Rejcha, Vranický, Gassmann a další). První CD orchestru přineslo pod názvem "Symphony Reloaded" premiérové nahrávky symfonií F. X. Richtera, F. A. Rosettiho, J. Myslivečka, J. Barty a A. Kammela a zaslouženou pozornost publika i odborné kritiky sklízí rovněž abonementní koncertní řada orchestru, která přináší ne jeden dramaturgický či interpretační objev. S orchestrem vystoupila i řada renomovaných českých sólistů (houslistka Gabriela Deméterová, klarinetistka Ludmila Peterková, sopránistka Kateřina Kněžíková, flétnista Jan Ostrý ad.). Při práci s Ensemble18+ využívá Spurný poznatků a zásad tzv. historicky poučené interpretace, které aplikuje na moderní nástroje, což se projevuje v osobitém zvuku orchestru a v určujících složkách interpretace (frázování, artikulace, ornamentika, výrazové pojetí skladeb, řízení orchestru od cembala).

Současně se svojí dirigentskou činností se Spurný začal v době vysokoškolských studií úspěšně zabývat operní režii - v divadle DISK inscenoval v letech 1988 a 1990 aktovky B. Martinů, roku1990 Mozartovu Figarovu svatbu a roku1991 světovou premiéru Bendova Lazebníka sevillského, kde poprvé spojil profesi režiséra a dirigenta. Pro festival Zámecké barokní léto Valtice inscenoval roku 1992 Gaglianovu Dafné a pro festival Mladá Smetanova Litomyšl Lortzingovu Zkoušku na operu, která byla zaznamenána Českou televizí. Roku 2000 připravil Spurný v prostorách historického zámeckého divadélka v Litomyšli pro festival

Smetanova Litomyšl českou premiéru první dochované opery Euridice J. Periho, kdy ve funkci režiséra a dirigenta a ve spolupráci s choreografem Petrem Tycem dosáhl propojení moderní autorské choreografie s historicky poučenou interpretací.

V zahraničí se Vojtěch Spurný představil nejprve jako operní dirigent. V sezóně 1996 - 97 přijal nabídku opery v Göteborgu a nastudoval zde Rossiniho Cestu do Remeše, která byla kritikou označena za jednu z nejlepších premiér posledních 20 let. Roku 1998 vedl hudební přípravu a nastudování Gluckovy Alcesty pro Arnolda Östmana v Zámeckém divadle v Drottingholmu a v sezóně 2000 - 01 byl znovu pozván vedením göteborgské opery, aby nastudoval Rossiniho Lazebníka sevillského, vřele přijatého publikem i kritikou. Roku 2002 se představil v Norské opeře Oslo skandinávskou premiérou operní novinky Circus Terra skladatele Trygve Madsena.

V letech 1999-2004 byl Vojtěch Spurný stálým dirigentem Státní opery Praha a v sezóně 2002-2003 zde zastával funkci uměleckého šéfa. Během svého působení zde nastudoval či přestudoval 8 operních titulů, některé v českých či světových premiérách (Rossini-Turek v Itálii, Mozart-Cosi fan tutte, Zemlinsky-Es war einmal, Martinů-Voják a tanečnice, Mozart-Don Giovanni, Gazzaniga-Don Giovanni, Madsen-Circus Terra, Joplin-Treemonisha). Zejména uvedení Joplinovy opery se stalo důležitou událostí pražské operní sezóny 2002-03 a bylo velice oceněno domácí i zahraniční kritikou.

Samostatnou kapitolu v umělecké činnosti Vojtěcha Spurného představuje stará hudba, resp. historicky poučená interpretace hudby baroka a klasicismu. Spurný je zakladatelem a uměleckým vedoucím souboru barokních nástrojů MUSICA SALUTARIS, s nímž se účastnil mnoha festivalů staré hudby a uvedl v českých premiérách řadu neznámých skladeb. Velkou pozornost vzbudilo např. uvedení oratoria Agar ed Ismaele esiliati A. Scarlattioho na festivalu "Starý zákon v umění"(Praha 1995) či o 3 roky později česká premiéra oratoria Giuditta téhož autora, dále oratorií Luigi Rossiho a Giacoma Carissimioho na festivalu Jarní svátky hudby (Praha 1999). Roku 1998 nastudoval Spurný se souborem Musica Salutaris a s režisérem A. Pitínským Purcellovu operu Dido and Aeneas v Městském divadle v Plzni, která byla vyhlášena odbornou kritikou "Inscenací roku 1998" a dočkala se 26 repríz včetně zahraničního hostování. Podobnou událostí se stala roku 2000 i česká premiéra Euridice J. Periho v zámeckém divadle v Litomyšli.

Vojtěch Spurný se rovněž intenzivně věnuje koncertní činnosti, a to nejenom jako hráč na historické klávesové nástroje (jako cembalista se úspěšně zúčastnil mezinárodních soutěží v Praze a Bruggách), ale i na čtvrttónový klavír. Je rovněž vyhledávaným komorním hráčem. Pro Český rozhlas natočil obsáhlý výběr z Telemannova kantátového cyklu "Harmonischer Gottesdienst", kompletní provedení Duškových cembalových sonát a na kladívkový klavír, cembalo a klavichord komplet sonát a sonatin J. A. Bendy. Jako cembalista, varhaník i dramaturg se podílel na CD s vánoční hudbou 17. a 18. stol. "Natus est Jesus", jako hráč na kladívkový klavír vystupuje na CD "300 let s klavírem", dokumentujícím unikátní historické nástroje ze sbírek Českého muzea hudby. Jako hráč na čtvrttónový klavír se podílel na kompletní nahrávce houslového díla A. Háby. Jeho nahrávka "Mistři českého baroka a klasicismu" (se skladbami Brixioho, Linka, Koželuha a Rejchy) pro BMG Czech Republic, kde diriguje od cembala Českou komorní filharmonii, byla nominována na cenu časopisu Harmonie za rok 2003 (nahrávka roku v oblasti vážné hudby domácí provenience).

V Českém rozhlase byl odborným editorem při kritickém vydání Tomáškova druhého klavírního koncertu opus 20, v současnosti v jeho edici rovněž vyšla Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

Vojtěch Spurný se věnuje rovněž pedagogické práci - je odborným asistentem na cembalovém oddělení pražské AMU (generálbas, interpretace barokní hudby, cembalová literatura, komorní hra) a v letech 1991-2009 působil též na mistrovských kurzech festivalu Ticino Musica ve Švýcarsku (cembalo, klavírní spolupráce, operní kurs, vedení operního studia).

Samostatnou kapitolou je dlouholetá spolupráce Vojtěcha Spurného s přední českou mezzosopranistkou Dagmar Peckovou. Jako klavírista či dirigent společně s ní opakovaně vystupuje na mnoha tuzemských i zahraničních pódii a festivalech (FOK, Pražské jaro, Struny podzimu, Smetanova Litomyšl, Stadttheater Bern, Stadttheater Kassel, Gesellschaft der Musikfreunde Wien, Ludwigsburger Schlossfestspiele,

Carinthischer Sommer atd.) a společně se účastnili i mistrovských kursů písňové interpretace v rámci Schleswig-Holstein Musikfestival.

Vojtěch Spurný se zabývá rovněž popularizací hudby v rozhlase a v televizi - formou scénářů, textů, fejetonů i živých vystoupení.